

från stjärnor till gudomliga

Text: Caj Källmalm
Foto: Caj Källmalm & April Divine
Utförd: 2008.02.14 (Valentines day)

Jobbar en månad om året

April Divine kan i år fira tio år sedan de bildades och efter förra årets första skivrelease, som tog dem ända upp till titeln som årets debutband 2007 av Hallowed, hoppas bandet på att nå det stora genombrottet i USA denna gång. Efter att ha bytt sitt namn två gånger under bandets tioåriga historia har de nu funnit sin nisch - att göra varje april speciell och kanske t.o.m. gudomlig.

Det är sångaren, gitarristen och pianisten Joakim Åström som tar emot mig, på självaste *Alla Hjärtans dag* och allt. Vi är på den halvsunkiga hårdrocksklubben Debaser vid Slussen i Stockholm där bandet kommer framträda live för första gången i år senare under kvällen.

Något man kan förvänta sig med April Divine är att de alltid är snyggt klädda, de är nämligen

sponsrade av inommärket Tiger of Sweden i klädesväg och märkeskläderna sitter mycket riktigt på när vi träffas. Innan övriga bandet ansluter sitter vi och pratar lite grand om våra respektive jobb den senaste tiden - mina intervjuer och hans liveframträdanden. Joakim verkar inte vara den som gör intervjuer dagligen å bandets vägnar, utan verkar lite besvärad och nervös av att sitta

där mitt emot mig. När så övriga medlemmar droppar in har vi fullt April Divine manskap och alla verkar 100% peppade.

Starfuck och Bloody April

1998 bildades April Divine under namnet Starfuck i Örnsköldsvik längst den norrländska kusten, en stad som fram till nu varit mest känd för sina pappersbruk, sitt hockeylag och hockeystjär-

nan Peter Forsberg men som mycket väl kan börja placeras på kartan även för byggdens musikaliska stolthet. Men med ett namn som Starfuck vinner man ingen världslig framgång, menade bandet och därför började namnbytarprocessen.

- Vi visste ju redan från början att om vi skulle bli tillräckligt stora skulle vi bli tvungna att byta namnet, berättar Joakim. Vi vis-

ste att om vi kom till punkten att vi skulle spelas på radio i USA så skulle vi bli tvungna att byta det eftersom där censurerar man gärna. Och när vi kom till den punkten blev vi tvungna att hitta på ett nytt namn så då tog vi Bloody April istället och tyckte att det var ett bra namn för oss. Eget.

- Fan vad fel vi hade, skjuter gitarristen Niklas Westberg in och börjar skratta.

Ja, för snart visade det ju sig att "bloody april" är ett väletablerat uttryck för en dyster tid i krigshistorien då de allierade styrkorna avancerade in i Frankrike 1917, under första världskriget. Något som vi svenskar är ganska dåliga på att veta eftersom vi som vanligt bara stoppade huvudet i sanden och låtsades att det regnade när detta hände och nu i efterhand egentligen inte vet nå-

>>

gonting om vad som hände. April Divine kände dock att namnet var bra och de hade redan etablerat namnet genom att ha släppt en demo och spelat live som förband till Staind, så istället för att byta bandnamn en gång till justerade de bara det en aning. Resultatet blev att de blev gudomliga.

April Divine

- *Bloody April* hade ju en historia redan och vi ville ju skapa vår egen historia, som inte refererade till en massa annat, berättar Joakim. Och då ändrade vi lite grand, för "April" ville vi behålla.

- Plus att "bloody" lät så negativt, skjuter Niklas in.

Valet att byta "bloody" till "divine" var inte helt självklart, men bandets trummis Per tycker ändå valet var ganska självklart.

- Det är liksom mer motsatsen på något vis. Det är inte så jäkla mycket raketforskande bakom det där, vi tog bara något som vi tycktes kändes bra i mun och inte för svårt.

Och på det sättet föddes April Divine. Trion Joakim Åström, Per Karlsson och Niklas Westberg har stått sig sedan starten, medan basplatsen förändrats i samma takt som bandnamnet. 2006 hoppade bassisten Andreas Lundqvist in men redan ett år senare hade han hoppat av och bli-

vit ersatt av Peter Uvén, som vid intervjutillfället hade blott fyra månader i bandet och endast en livespelning före den som senare skulle genomföras.

- Det roliga är ju det att jag såg bandet när de hette Starfuck på en festival uppe i Piteå för en massa år sedan, berättar Peter som med sina stora, långa dreads sticker ut en del från de övriga.

- Jag hade ju aldrig hört talats om dem innan sådär, eller jag kände igen namnet på något vänster, men jag visst inte riktigt vad det var för något. Så när jag gick dit och tyckte det var riktigt bra. Så det var ju lite roligt att man senare kom in i bandet!

Chapter 1

Med Andreas Lundqvist på bas släppte April Divine sin debutskiva i januari 2007. Skivan som sådan har kanske inte riktigt genererat de framgångar den absolut skulle ha kapacitet att uppnå, men bandet känner sig ändå relativt nöjda med vad de fått ut av den releasen.

- Ja, det får man väl vara, tycker Joakim. Absolut!

- Medelnöjd är jag, svarar Per en aning mindre optimistiskt.

- Ja... är Niklas väldigt tveksamma svar.

- Man hade ju hoppats på en större exponering av skivan och lansering av den, menar Joakim. Så det är ju mycket som har spruckit där med distribution och sådant. Men spelningsässigt har det varit hur kul som helst och...

- Jag hade velat komma ut lite mer, skjuter Niklas in men hinner inte säga mer innan Joakim överröstar honom.

- ...alla festivaler hit och dit, lik-

som. Bara lysande har det varit.

Samtidigt medger dem att försäljningssiffrorna kunde ha varit bättre, men de väger in faktumet att det rör sig om ett debutalbum, så även dem är de hyfsat nöjda med.

- Det har kanske inte varit något gigantiskt gehör, alltså. Eller gigantiska försäljningssiffror, men det räknar man ju inte heller med till första skivan när man är ett litet band på ett litet bolag, menar Joakim och Niklas fyller i. - Nej, och i stort sett ingen marknadsföring heller. Så det har väl blivit något tusental sålda skivor, kanske.

Däremot har responsen från deras livespelningar varit bra, enligt bandet.

- Vi har fått jätte bra gehör och varit ute och spelat hit och dit, menar Joakim. Och alla man har pratat med gillar det. Vi fick ju någon kommentar i gästboken förut, de var förbannade på oss för att det var ingen som skrev

någonting negativt där.

- De skrev att det var den smögigaste gästboken i hela universum, berättar Niklas.

- Precis, men det får vi ju tacka våra fans för, fortsätter Joakim.

Och det är kanske sant det, gästböcker är idealiska att bre mackan med.

Chapter 2

För att återgå till debutskivan så är det ju faktiskt så att när intervjun sker har skivan funnits ute i lite mer än ett år, under så lång tid förändras ju många åsikter när det kommer de egna skivorna så min naturliga fråga är huruvida detta skett även för April Divine?

- Alltså, för oss är ju albumet inte bara ett år gammalt utan det är ju låtar som har skrivits långt innan det, börjar Joakim.

- Men det känns ju ändå inte som att det där är helt bortlagt ännu, fyller Niklas in och fortsätter, för att man kommer ju fortfarande använda dem...

- Jo men precis, hakar Joakim på, och när vi gör en set-lista nu så kan vi ju blanda både gammalt och nytt. Vi tar liksom de låtar som vi tycker är roliga att spela och som är bra, hit och dit och det blir ju hela tiden så att man bygger på med mer låtar hit och dit (ja, jag har också märkt att han säger så i nästan varje mening).

- Och så har man ju fortfarande de gamla kvar, fortsätter Joakim. Det är ju samma sak med skivor, man har ju den gamla kvar samtidigt som man jobbar med den nya och då blir det ju som man jobbar med båda - så kommer det ju alltid vara. Det kommer alltid gå parallellt... och så vidare.

Per konstaterar också att eftersom skivan inte blev släppt samtidigt i hela världen är den

ju också ny eller åtminstone nyare på vissa platser medan Peter konstaterar att för honom är den ju faktiskt också ganska ny så han kanske får ut lite mer av den än de andra.

- För mig är det ju kul! Jag har bara lekt med låtarna i någon månad, så jag kommer ju in perfekt! Jag får njuta av dem gamla och får även ta del av de nya precis när det händer.

Chapter three

Nya låtar har nämnts ett par gånger lite förbigående nu, kanske dags att gräva lite djupare i vad som är på gång för bandet?

- Jocke har ju skrivit en jävulskt massa låtar, börjar Per, och sedan har vi då repat en massa och haft lite is i magen, inte bara släppa

för att släppa och sedan fara ut och spela i Sverige för det har vi gjort, känns det som. Det är det som vi har gjort mycket nu då. Och så har vi jobbat jävligt hårt för att hitta rätt...

- Den släpps ju nu i dagarna nere i Latinamerika, avbryter Joakim fullständigt omotiverat mitt i allt. 'Chapter One' då. Så vi har ju försökt få den att släppas lite här och där så att man kan fara runt och få spela ute, lite annanstans. Men främst har vi jobbat med den nya skivan, liksom.

Ja, för nya låtar betyder ju oftast att en ny skiva är på antågande. Vad och när och hur kan vi vänta oss att det kommer bli på den fronten?

- Ja, alltså, börjar Per. Tanken är ju att vi far över till USA i april och spelar in en ny platta.

Varför USA kan man fråga sig? Ja, alla som hört April Divine vet ju att det är ett band vars musik låter väldigt amerikansk så det är väl egentligen inte så konstigt att de också behöver hjälp från breddgrader som faktiskt vet hur man producerar denna om de vill fortsätta utvecklas som band.

- Man kan ju liksom inte gå runt och simma omkring i samma jävla pöl hela livet, menar Peter.

- Man ska ju över den där pölen, skjuter Per in.

- Ja, man ska över den, sedan kan man hoppa tillbaks in igen och simma runt.

- Nu hänger inte jag med alls här, säger Joakim allvarligt och alla börjar skratta.

- Ja, men det är som vanligt, konstaterar Peter.

- Men från Europa och till USA, de är ju det man vill, förklarar Per som Joakim vore sju år gammal.

- Vart ligger pölen då? Jaha, ni syftar på pölen, Polen då...

- Nej, det är nothing.

- Time out, Jocke, skjuter Niklas in i diskussionen, vilket är ett internt skämt och alla andra fyller in med ett "time out" dem också.

April Divine

Chapter four

Vi gick aldrig riktigt in på hur de nya låtarna som det talades om låter, så eftersom jag stod och närgranskade dem under spelningen som följde intervjun kan jag avslöja att de är en aning mer melodiosa, lite mer piano på dem och att de påminner en del om de gamla låtarna, men kanske med lite starkare refränger - eller tjugigångare om man vill se det negativa i saker (förmodligen valde dem de låtarna som är lättast att ta till sig eftersom det var första gången de spelade låtarna på såväl skiva som live).

Det är min bild av de sex låtar som spelades, detta är bandets:

- Det är gammalt trevligt skit, menar Peter!

- Ja, men det är ju dels det att vi börjat mycket med pianoinslag, fortsätter Niklas.

- Stoppat in piano, liksom, utvecklar Joakim. Så det är två låtar som är ganska pianobaserade.

Sedan är det två... eller dem fyra andra är väl ganska samma stuk som det brukar, men...

- Känns som dem har mer melodier, fyller Niklas på och ansluter till min teori - eller tvärtom... kanske det blir eftersom han sa det före jag hörde låtarna...

- Ja, lite mer... vågade, eller vad vet jag, säger Joakim som om han bara ville säga något oavsett vad.

- Eller vågade... dem sticker ut lite mer, förklarar Peter och Joakim svarar med ett tyst "jo".

Chapter live

Livemässigt fungerade låtarna ganska bra, om jag får tycka till. Problemet verkar bara vara att få lite publik att komma till spelningarna. Jag har bara sett dem en gång tidigare och fram till sista tre låtarna var det då med mig och min fotograf inkluderat tre-fyra personer som stått igenom hela konserten och några till som

kommit och gått, så man undrar ju onekligen hur det är med fans, speciellt som aftonens spelning inte heller den hade mer än ett 50-tal besökare och det trots att bandet bjudit på inträdet för de som hörde av sig i förväg.

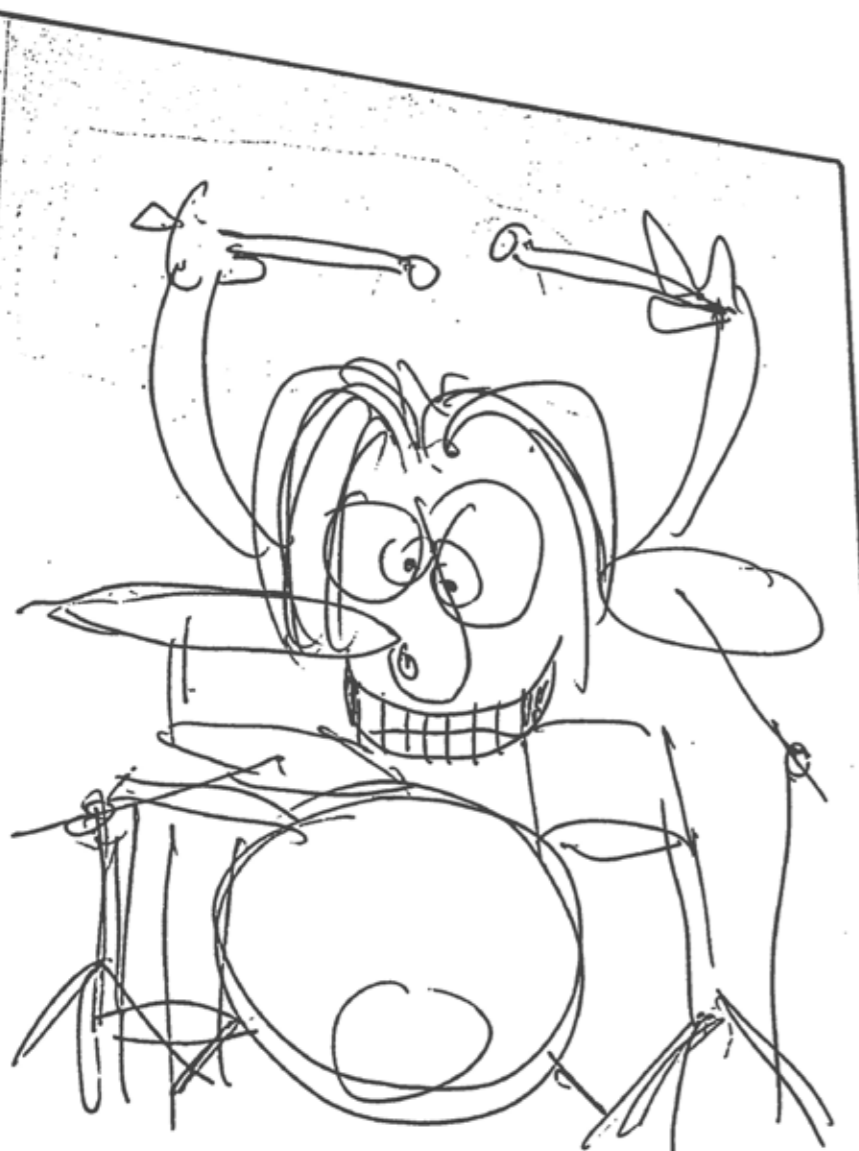
- Ja men just det, börjar Niklas när jag tar upp min första liveerfarenhet av bandet, den spelningen minns jag ju. Vi delade ju scentid med Neverstore och i och med det var det ungefär fem personer där när vi började spelningen. Fast det var ganska fullt när vi avslutade den, så vi gjorde ju någonting rätt. Det var ju liksom inte tvärt om såhär.

- Nej, vi fick jobba för det, menar Per och Niklas instämmer:

- Ja, det var en arbetsseger.

- Jag kommer ihåg en person som efteråt kom fram till mig och var stensäker på att vi var Neverstore, att han hade stått och sett Neverstore, berättar Joakim.

- Ja, de spelade ju precis samma

Per - April Divine

Ännu mer April Divine (Facebook):
www.facebook.com/pages/April-Divine/7785890805

April Divines skivbolag:
www.ninetone.com/

tid som oss och på scenen bredvid. Men han hade tagit fel scen och trodde att vi var dem.

- Ja, han kom ju därefter och tyckte att vi var riktigt jäkla bra! Han tyckte det var kung och ville som träffa hela Neverstore, fortätter Joakim.

- Han måste ju ha varit ett jäkla Neverstore-fan, skämtar Per!

- Jo precis, håller Joakim med.

- Han kunde inte ens låtarna, skojar Niklas och skrattet följer.

- Men vi snodde väl ett fan från dem då, menar Joakim och får medhåll från Per.

- Ja, men det var ju helt värdeöst att lägga oss samtidigt som Neverstore! (en känga åt ER Storsjöyran! Se över planeringen!)

- Ja, det är ju ganska liknande publik på båda banden, menar Niklas.

- Ja, vi har ju gjort spelningar tillsammans med dem. Vi och dem spelade på Tyrol tillsammans en gång och det var ju så med publiken - att de verkade tycka att det föll dem i smaken med båda banden. Det passade bra tillsammans. Och då är det ju inte bra att sätta oss samtidigt som varandra, skrattar Joakim.

Men det finns vissa likheter med kvällens spelning i den spelningen - ikväll spelar nämligen inte mindre än fyra hårdrocksband i staden, dessutom spelar Djurgården mot Modo (nej, April Divine liftade faktiskt inte ned med Modos buss) och eftersom

det är Alla Hjärtans dag passar nog många på att gå på bio, stan- na hemma med sina partners eller något i den stilen - så att April Divine spelade samtidigt som Neverstore och fyra andra band var kanske inte så farligt ändå...

Chapter five

Trots den dåliga speltiden med HIM, Hanoi Rocks och Close-Ups hårdrocksbåt, samt allt det andra, tycker ändå April Divine att det är skönt att spela i Stockholm.

- Det är som Lasse (Berghagen) säger: *Stockholm i mitt hjärta*, menar Joakim och de andra håller med.

Att spela live är ändå vad bandet gillar bäst och det spelar ingen roll att det ibland är lite glest mellan folket som tittar.

- Fan, jag är skitpeppad! Tycker det ska bli skitkul! Även om det bara står två pers där så får man ju bjuda på sig, menar Peter och får medhåll från resten. Just Peter gör faktiskt sin första spelning någonsin i Stockholm (den andra med bandet) och han verkar överlycklig.

- Ja men det känns skitkul! Som alla gig, det är bara roligt! Det är ett skönt ställe att spela på.

Att just Debaser Slussen skulle vara ett skönt ställe att spela på kan man ju ha invändningar om men Peter energi går däremot inte att tvista kring. På scenen tar han verkligen plats och bidrar mycket till April Divines liveakt jämfört med hur det var tidigare.

Vem är han då? Peter Uvén, den nya killen i bandet? Ja, som ni kan se på fotografiet till vänster är han smal, dricker Tuborg (reklamintäkter, tack!) och har ett stort hår. Hans egna presentation låter dock så här:

Chapter Uvén

- Kan du berätta åt mig vem jag är så kan jag berätta åt han, säger Peter till Niklas, vilket ger följande svar:

- Det får du fanimej göra själv, skrattar Niklas och Peter suckar!

- Ja men, jag är bassist, kommer egentligen från Gällivare ursprungligen. Har hållit på lira rockmusik i ungefär 15-20 år, i princip. Tja, jag vet inte, finns väl inte så mycket mer att säga. Är en envis jävel med...

- Jag såg ju den där killen på et gig i Umeå så tänkte jag bara "fan vilken ball bassist, han är ju grym och sådära. Synd att han spelar med det där bandet och att vi redan har en bassist" men så tappade vi ju vår bassist, fyller Joakim in - appropå livesnack.

- Vi hittade aldrig bassisten heller, skämtar Per men ingen verkar höra.

- ...Och sedan frågade då Per mig "du Jocke, kan vi inte ta någon i Umeå då?" och den enda jag kom att tänka på då var Peter. Vi hade ändå en öppen, eller halvöppen, annons om platsen på något sätt så vi testade ju. Det var några som kom och provspelade men ingen som vi kände riktigt

för, men så med Peter fungerade det klockrent.

- Ja, det kändes jävligt bra, fortsätter Peter. Jag kom bara in och repade. Så kände jag ju Jocke sedan tidigare, men dem här hade jag ju aldrig träffat men jag tänkte att dem är ju inge konstiga så. Men alltså, det kändes jävligt klockrent redan från början.

- Ja, det var som, det funkade direkt, berättar Niklas.

- Faktiskt.

- Det bara gled in, menar Per.

- Han trasslade in oss i dread- sen direkt, skämtar Niklas och Per försöker knyta ihop säcken:

- Som handen i handsken, som de brukar säga.

- Ja precis, men jag tycker det känns bra, fortsätter Peter. Sedan det jag tyckte var kul var att dem verkade ha en jävligt bra ambition med allting, när jag snackade med Per där innan. Bra plan med grejer, vilket jag tycker om, för jag tycker inte om när man håller på utan mål. I och för sig är det ett bra band, men skulle dem

bara "ja men vi kanske spelar in en demo och sedan får vi se om vi skickar den till något bolag", det blir ju inge kul. Jag menar, grabbarna har ju verkligen lyckats göra något av sig själva. Har en jävligt bra ambition och gör jävligt bra låtar så det känns bra, jag känner mig hemma ärligt talat. Det ska bli jävligt kul, mycket roligt!

- Han har lika dålig humor som Jocke också, skjuter Niklas in.

- Ja, precis, lyser Joakim upp.

- Det blir mycket time out, fyller Per in.

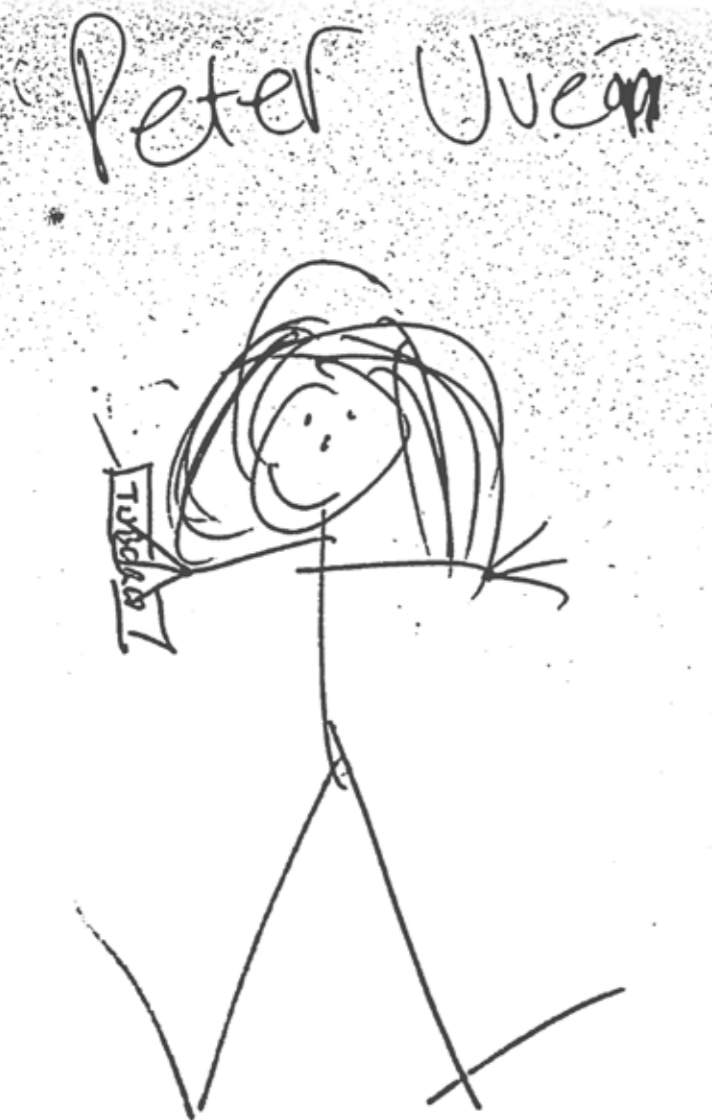
- Alltid tråka mig och Per med konstiga ord, suckar Niklas.

- Det är ju lysande, menar Joakim. Jag har aldrig haft någon att bolla med tidigare.

Chapter five

Så som brukligt är när mindre band byter medlemmar går mycket tid åt till att köra in sin nyaste medlem i rutiner och liknande. Som brukligt är när en ny skiva ska spelas in också är det mycket

>>

praktiska frågor som ska lösas och då April Divine är sina egna managers får de sköta den biten själva, vilket är just vad som gjorts mycket av senaste tiden.

- Det är en ny platta som är på gång så vi har koncentrerat oss på att hitta på nya låtar och träna in dem då börjar Joakim. Och sedan har vi ju försökt jaga rätt på... tja, det är mycket vid-sidanom-arbete, som att jaga rätt på en producent och hit och dit.

- Som vart... vilken studio vi ska ha, kostnader och finansärer och allt möjligt, fortsätter Per.

- Precis, vi jobbar ganska mycket med utlandslanseringar och sådant, fyller Niklas i.

- Det här giget t.ex. är ju först och främst ett showcase för skivbolag och förlag och management och ja, media som er då, avslöjar Per och även om han säkert inte förkastar er fans som besökte spelningen för det. Det har ju kommit folk från Tyskland hit idag t.ex. så vi jobbar ju jävligt

mycket på att komma ut, utanför Sverige.

- Det är en lite liten bubbla, Sverige, menar Peter och får medhåll från Niklas.

- Speciellt för våran genre, och resten nickar instämmande.

Så, är det mycket låtar ni har repat och sådär?

- Ja, vi kommer ju köra 5-6 låtar, nya låtar, iväll. Av 12 totalt, så det blir hälften.

De "klassiker" som stannar kvar i set-listen ett tag till framöver är följande glada gäng:

- Klassikerna blir väl *Almost Famous*, *The Host*, *Let Me Go*, *Love Me*, *Counting Moments*...

Chapter six

"Klassikerna" som medverkade på bandets första och hittills enda skiva börjar ju till viss del komma upp sig i åren nu. Många av låtarna blev ju skrivna långt innan skivan spelades in och därför är det väl en motiverad fråga att höra om de fortfarande är ro-

liga att spela.

- Jo, det är väl klart man blir lite, börjar Per men blir avbruten.

- Jag tror det är ganska oundvikligt, skjuter Niklas in.

- Man blir ju lite... inte less men jag menar, fortsätter Per kämpades med orden. Det är faktiskt mycket mer intressant att spela nya låtar.

- Låtarna är ju liksom fortfarande precis lika bra, menar Niklas, men man har ju spelat dem så många gånger nu. Det börjar nästan bli lite rutin nu.

- Ja, precis, hakar Joakim på. Det är ju liksom bra att låta dem ligga ett tag, så dammar man av dem efter ett tag. Då känns det lite mer som de är nya igen.

- Men det är ju samtidigt, försöker Niklas men Joakim har det döva örat på och bara fortsätter.

- Det är ju samma sak som när du lyssnar på en skiva och får favoritlåtar, om du lyssnar på den för många gånger tröttnar man ju lite på dem. Låter du skivan ligga

ett tag då och tar upp den igen så tycker du att det är hur bra som helst igen.

- Fast samtidigt måste man ju spela dem, menar Niklas som nu time:at sin kommentar bättre, för det är ju vad folk har hört och det är ju det dem vill höra.

- Men live är det ju faktiskt en helt annan grej, påpekar Peter och de andra nickar, mot när man sitter och repar och kör samma låt 150 gånger. Förhoppningsvis kommer man väl inte känna så när man spelar live. Jag menar, live spelar det ju ingen roll, där kan man ju spela låtarna hur

många gånger som helst för det är ju den energi man får tillbaka från publiken man vill ha där.

- Ja, precis - man gör det ju på ett helt annat sätt liksom, säger Joakim som återigen bara verkar vilja ha sista ordet trots att han inte har något direkt viktigt att säga. Men det bekräftar samtidigt vad jag var inne på tidigare om att detta är ett band som gillar live bäst.

Chapter seven

Eftersom bandet nu planerar att gå in i studion igen för att spela in sin andra fullängdsskiva kan

man ju p.g.a. den stora preferenser för live fråga sig hur det är med studion då? Är den en ljusglimt i tillvaron eller bara ett nödvändigt ont för att få komma ut och spela live?

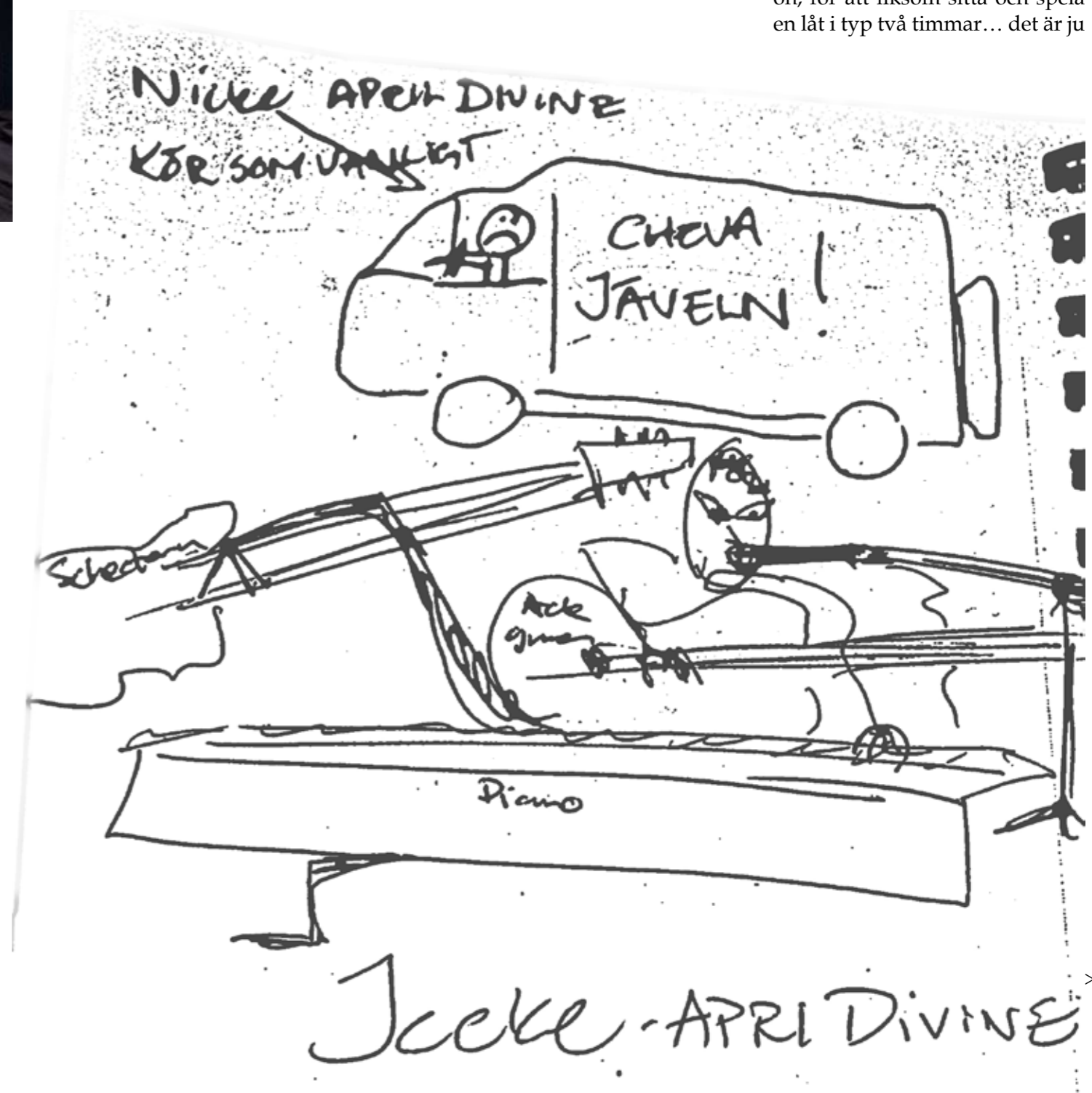
- Jaa, börjar Niklas tveksamt.

- Nej, jag tycker det är kul också, faktiskt menar Joakim och i stämsång med håller även Per med.

- Nej, det är okej med studion.

- Alltså det är ju roligt, men man vill ju inte vara där inne för länge, filosoferar Niklas och har väl en poäng där..

- Man blir ju ett vrak, i alla fall, avslöjar Per. När man är i studion, för att liksom sitta och spela en låt i typ två timmar... det är ju

sådär kul, men sedan när jag är klar med mitt – då tycker jag det är kul! (alla skrattar)

- Nej men den processen tycker jag är lika kul, fast på ett helt annat sätt då, förvirrar Joakim med att säga.

- Ja, det är ju alltid roligt att se saker växa fram, menar Niklas. Det är ju mycket av tjuvningen...

- Man hör ju inte allt i reploken heller, avbryter Joakim Niklas med att säga, eller då man spelar live, detaljer hit och dit och sånt.

- Det är ju då man upptäcker verkligen hur pass bra saker egentligen är, fortsätter Niklas och vid det här laget är jag helt förvirrad i allt virrvarr av åsikter, tankar och idéer. Eftersom man hör så mycket grejer man inte hört förut.

- Det är skönt det där när man sitter och lyssnar så får man en riktig jävla käftsmäll, menar Pe-

ter innan han börjar mumla och försvinner bort i bruset av annat ljud på Debaser denna kväll. Slut-satsen är väl ändå den att studion är helt okej, men live trots allt är höjdpunkten.

Chapter eight

Vi har varit inne lite på hur April Divine låter, för novisen, men ni som redan visste det kanske undrar vad dem själva hämtat sin inspiration från?

- Vi har så väldigt olika bakgrunder, börjar Niklas innan Joakim avbryter ännu en gång.

- Ja det har vi, gillar olika band.

- Ja, alla kommer från olika bakgrunder och lyssnar på ganska olika musik, fortsätter Niklas. Det blir så många olika influenser. Per var ju inbiten hårdrockare tidigare, när han började spela. Jag var ju punk och hardcore. Jocke är ju grungare in i benen.

- Jag har ju haft blond page och... ja, inte skägg då. För det får jag ju fortfarande inte (nej, han ser allt lite fjunig ut ;)).

- Peter han är ju, börjar Per innan han blir avbruten för jag vet inte vilken gång i raden, denna gång av Niklas.

- Peter är ju den skolade killen. Han som har gått...

- Musikskola och sånt dära "fuck", avbryter Per tillbaka.

- Ja, spelat fagott och lyssnat på klassiskt, menar Peter.

Jag kan inte bara hålla mig och är tvungen att fråga Peter vad fagott heter på engelska: Heter det "fagot", eller?

- Jag brukar säga "fagot" jag, för det låter så mycket roligare, berättar Peter.

Chapter nine

Så vad är det vi lärt oss om April Divine så här långt? Jo, de spelar

Amerikansk hårdrock, har nyligen bytt bassist, är på gång med en ny skiva, har blivit utnämnda som årets debutband på Hallowed Awards och de gillar livespelningar före studioinspelningar. Men det finns ett par frågor kvar att se över:

1. Vad hände egentligen med förra bassisten? Vart tog han vägen och varför slutade han? 2. Vad tycker de egentligen om att bli nominerade (för priset var inte bestämt ännu) till årets debutband? 3. Vad planerar de för framtiden? Och 4. Allt det andra jag inte tagit upp ännu.

Vi börjar väl med första frågan - vad hände med Andreas?

- Ja, det var ju tråkigt på ett sätt att förlora honom, börjar Joakim, men man förstår ju - han ville spendera mer tid med familjen och vi mer till att spela så det förstår man ju helt klart.

- Det är ju alltid tråkigt, fortsätter Niklas, men det blev till det bättre, faktiskt.

- Alltså, det hände vid en bra tid, för vi kände att det här funkar liksom inte längre och han kände samma sak, utvecklar Per.

- Vi ville ju ta det till en ny nivå, säger Joakim mitt i Pers mening.

- Och då blev det ju, fortsätter Per, alltså vi är ju polare fortfarande, det är ju inget sånt där.

- Nej då, skjuter Joakim in, vi är skitbra polare fortfarande!

- När vi spelade i Umeå senast kom ju han och tittade, fortsätter Per. Så det känns jävligt bra på alla plan, vi vill ju inte ha någon smärtsam skilsmässa direkt.

Hela bandet instämmer innan Joakim tar ton igen.

- Men det handlade ju mest om tid egentligen: vi ville ge mer tid till bandet och han mindre tid, och mer till familjen. Så då var

det en miss-match där då. Men det var ju jävligt tur att det blev så, så vi fick Peter.

- Jo, säger Peter lite tyst och vi drar vidare till punkt två - Hallowed Awards.

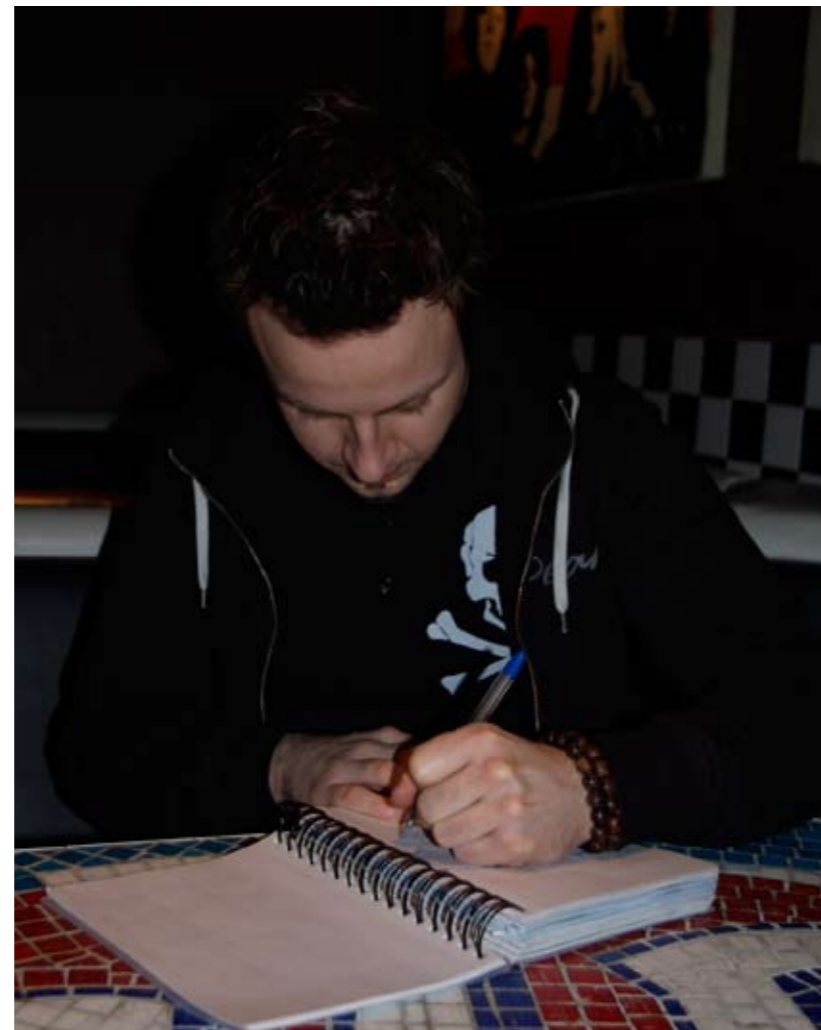
Chapter ten

För er som missat vad Hallowed Awards över huvud taget är så är det ett pris som delas ut av Hallowed Magazine, instiftat för att belöna de bästa artisterna under året oavsett vilket land de kommer ifrån och vilken genre (så länge det är rock eller hårdare). För 2007 fanns åtta priskategorier, förutom bästa band, album och debut också bästa band inom de fem huvudinriktningarna av den musik Hallowed Magazine täcker. Halloweds redaktion nominerr först 4-5 kandidater var inom varje priskategori som leder fram till fyra nominerade inom

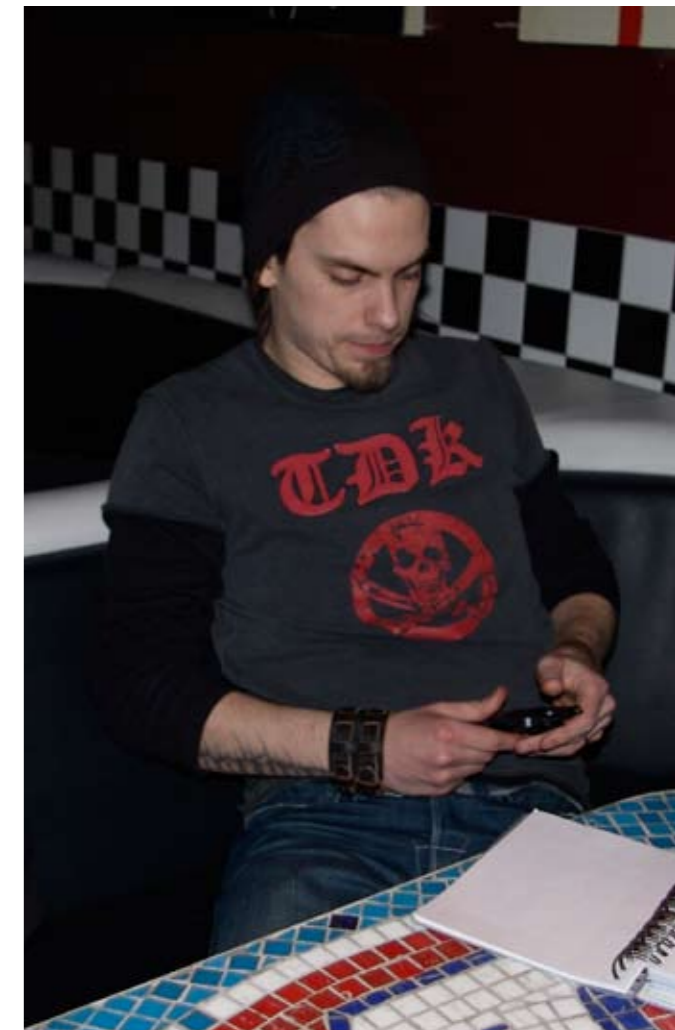
>>

t.v. Peter Uvén poserar framför kameran med ett lätt flin. Foto båda bilderna: Caj Källmalm
t.h. Niklas Vestberg ritat sitt självporträtt för Hallowed (ja, han är vänsterhänt)

t.v. Joakim Åström i sin märkesskjorta gör sig fin framför kameran. Foto båda bilderna: Caj Källmalm
t.h. Per Karlsson sitter som han gjorde under ungetår intervjun med sin mobiltelefon och pular

varje kategori och sedan röstar Hallowed's redaktion utifrån det fram sina favoriter samtidigt som folket kan rösta på sina favoriter. Till slut ger det en vinnare inom varje kategori, vilket i år alltså blev April Divine på kategorin årets debut. Vid intervjutillfället var de dock än så länge bara nominerade så därför gäller frågorna bara nomineringen.

- Det känns hur kul som helst, säger Per och Niklas håller med!

- Jätte roligt!

- Ja, faktiskt jävligt kul, menar Peter som inte ens varit med under det året.

- Alltså, nu får man väl terrorisera vänner och bekanta att gå in och rösta på oss, menar Joakim men jag försäkras honom om att folkröster är inget bandet saknar så här långt.

- Jaha, det låter extremt kul!

- Jag trodde på Neurosonic, för deras skiva är så i helvetes bra,

menar Per och frågar sedan vilka mer som var nominerade.

- Sturm und Drang?

Ja, ett finskt band.

- Dem som spelade på Metal Town, tror jag, minns Niklas.

- Småbarnen, va, frågar Peter.

Ja precis, 15 åringar.

- Dem kommer väl från Vasa, har jag för mig, funderar han då.

Förutom April Divine, Neurosonic och Sturm und Drang debutnominerades även den Irländska sångerskan från The Cranberrys, som nu gjort första soloskivan.

- Jag såg deras video här i veckan faktiskt, minns Joakim då. Den här hiten de hade och så funderade jag på "vad fan hände med dem, det är ju skitbra liksom". Den låten är verkligen kanon.

- *Zombie, zombie*, sjunger Peter lite lagom falskt och resten stämmer in.

- Vi får se till att snacka mycket skit om henne då, menar Joakim

och bandet brister ut i ett illavarslande skratt.

- Vi får ge ett jävligt bra intryck ikväll då så är det lugnt, menar Peter och det låter ju bättre det.

Det är för övrigt det första priset April Divine får sedan 2003 då de utsågs till årets bästa demo-band av P3 demo.

- Men ingen grammis och ingen rockbjörn har vi fått, menar Per.

- Nej, inget sådant, faktiskt, säger Joakim som om han hade förväntat sig något i den stilen.

Hur känns det då?

- nej men det känns som det kvittar, faktiskt, menar Joakim och säger lite emot vad han nyss sade. Men det hade vi ju inte heller räknat med...

- Nej, man har aldrig som haft tankarna åt det där hållet så det känns som i princip ingenting, menar Niklas och det låter ju logiskt.

April Divine

Chapter eleven

Då känns det som allt börjar falla på plats när det gäller April Divine, men innan vi ska lämna bandet bör vi ju veta vad som väntar i framtiden.

- I april planerar vi att åka till USA och spela in en ny skiva, börjar Joakim.

- Och, eventuellt, när vi är där och spelar in skivan kommer det väl bli att man spelar lite grand live också, utvecklar Niklas.

Då är det ju perfekt att ni heter April Divine också (April Divine - spelar in i april).

- Ja, precis. Det var ju det vi tänkte, menar Niklas.

- Det var ju tanken med förra skivan också, den släpptes ju i april förra året. Den blev förse-nad i ett år, menar Joakim.

- Det var ju skivbolaget som trasslade, menar Niklas men Per påpekar något jag själv precis var

på väg att påpeka.

- Den släpptes ju i februari, i och för sig.

- Jaså, undrar en ställd Joakim. Vad var det med april då?

- Vi spelade på Staind... första april, menar Per.

- Jaha, börjar en fortsatt ställd Joakim, så kanske det var.

- Nä, vadå, ifrågasätter Niklas. Lirade vi på Staind då?

- Ja, på Staind, svarar Per. På den där tjocka sångaren.

- Men det var ju inte i fjol, det var året innan, menar Niklas och visst stämmer det också.

- Ja, men vi hette ändå April, börjar per och märker själv hur han börjar trassla in sig. I fjol vet jag inte vad vi gjorde i april, next question (dålig engelska).

Alla börjar skratta

Chapter twelve

Då har vi betat oss igenom tre av de fyra punkterna som återstod - här kommer den sista - allt det andra.

Min första fråga handlar om deras förhoppningar på karriären och Joakim är den som tar ton först.

-Ja, du... förhoppningen är väl att fortsätta...

- Ha jävligt kul, skjuter Niklas in!

- Få ihop en jävligt bra skiva, påpekar Per innan Joakim fortsätter som om han inte ens tagit en paus!

- ...spela in skivor och komma ut och spela mycket.

- Att få till en jävligt bra platta, påpekar Per en gång till, nu lite högre och alla håller med.

- Jävligt bra andra album och massiv turné, tycker Niklas.

- Ja, det är kul att fara ut och resa och spela, menar Joakim. Över->

Bildkollage från bandets framträdande i Stockholm, på Debaser Slussen den 14/2 2008 (Valentines day)

allt. Alltså, även om det bara är resor till Stockholm så är det kul som fan! Tycker jag. Dem här, de tycker att det är skitdrygt att fara omkring med mig och lyssna på min dåliga humor.

- Nej men det är väl just att få komma ut ur Sverige, fyller Per på.

- Det är väl egentligen målet, konstaterar Peter och alla håller med.

- Vi är ju jävligt nära att lyckas nu, menar Niklas och det är väl bara att hålla med. Sedan intervjun gjordes har de inte bara

vunnit Hallowed Awards debutbandspris, utan också spelat in en ny singel för det kommande albumet som de åkt till Atlanta för att spela in tillsammans med ett par klubbspelningar. Dessutom har de signat ett internationellt kontrakt med Universal Music och bokat in en spelning som förband till Alica Cooper och Thin Lizzy i hemstaden Örnsköldsviks största arena - Swedbank Arena. Det verkar som att det där genombrottet kanske äntligen kan komma och att de kan börja slå skivbolagsbröderna Ta-

kida på näsan som störst på det tvåbandsbolag de har.

- Det är väl det att dem är störst på bolaget och det finns väl inte tillräckligt med resurser för att göra ordentlig marknadsföring för båda, menar Joakim, så Ta-kida syns ju mest nu.

- Dem har ju, eller saken är väl den att de hade samma fanskara redan innan de släppte sin första riktiga skiva, menar Niklas och Per instämmer.

- Ja, i och för sig.

- Dem hade ju lyckats med det här att bygga upp sig en fan-base,

fortsätter Niklas därefter.

- Sedan är det ju olika musik också, konstaterar Per. Deras är ju lite mer kommersiell, så är det ju. Men dem hade ju hela den här fan-basen redan innan dem släppte skivan.

- Med tanke på att dem kommit Svensktoppen också är det ju, skrattar Niklas.

- Ja, då är det ju lättsmält, konstaterar per igen.

Chapter 13

Klart vi måste ha 13 kapitel på denna intervju eftersom den

snyggaste tjej jag känner fyller år på "the divine april 13th". Så ska vi hitta på en avslutning då?

April Divine spelar alltså in en skiva i april och konstaterar själva det ironiska i det.

- Skivan släpps ju i Costa Rica i dagarna så det är ju perfekt att åka dit på solsemester nu, kanske göra några spelningar och bara glassa i övrigt, menar Joakim.

- Kan vi inte göra det i oktober/november när det börjar bli kallt igen, menar Niklas.

Byta namn till October Divine!

- Ja precis, säger Niklas och Oktober Divine börjar skratta.

- Nej, då är det ju regnsäsong, konstaterar Per.

- December då? Eller februari? Eller April! Föreslår Peter.

Ni får göra typ ett års uppehåll mellan varven, skrattar jag och såväl Oktober, December, February och April Divine skrattar åt ironin.

- Vi jobbar bara i april, tycker Niklas och det blir knäpptyst runt bordet.

Finns väl inte så mycket mer att tillägga efter det? Fixxer